

הרב: ומי שברא בשבילך את המים לא מגיע לו תודה רבה?! אמר לו: לא ידעתי, לא חשבתי על זה. ומיד בירך "ברוך את ה', אלקינו מלך העולם, שהכל נהיה בדברו". ככה מוכיחים ומדברים עם בן אדם. אם תאמר לו: רשע, אתה שותה בלי ברכה, לך לעזאזל. יענה: אני לא רוצה לברך. לכן צריך לדבר איתו בשפה רכה.

חכם מיוחד במינו

ג. הרב היה אדם צדיק וכתב ספרים, וגם היה מלא יסורים. הרב עובדיה ע"ה אומר שהיה צריך להיות "ראשון לציון", ובגלל שהוא תוניסאי לא מינו אותו... אבל הרב אמר את זה בבדיחה, כי לא מינו אותו בגלל היסטוריה שלו, ואילו היה עולה לארץ בריא היו ממינים אותו. הוא היה רב מושב ברכיה. ופעם באו לבחון אותו ממשדר הדתות, כי אולי הוא לא יודע ללמוד ואיך יהיה רב מושב?! אבל הם שואלים אותו שאלה והוא עונה להם: ומה תגידו בדבר פלוני?! הם לא יודעים את התשובה, והוא אומר להם שזה כתוב כאן וכאן. אמרו לו: מחילה, חשבנו לבחון ולא להיבחן... החכם הזה היה מיוחד במינו.

כדאי להשתתף בהילולא בברכה

ד. לכן כדאי ללכת להשתתף בהילולא השנתית שם במושב ברכיה ביום שלישי בערב ליל י' שבט, ומי שיכול שילך לשם. (אני כל שנה הייתי בא לשם, אבל אני לא יכול היום). היום הזה מבורך, כי זה גם יום ההילולא של הרש"ט רבי שלום שרעבי, וגם של האדמו"ר רבי יוסף יצחק שניאורסון מליובאוויטש.⁸

"שכחו וגבורתו מלא עולם" על הברק והרעם

ה. רציתי לדבר עוד על הברכה של הברק והרעם.⁹ יש חושבים שצריך לברך עליהם שתי ברכות, אבל בילקוט יוסף (ח"ג עמ' תרכ"ג בדפוס הראשון, אין לי כל הדפוסים של זה) כתוב בשם אביו הרב עובדיה ע"ה שאומר בשם ערוך השלחן (סימן רכ"ז סעיף ב') שמי שמברך שתי ברכות על הברק והרעם אחת מהן לבטלה, כי לרוב הפוסקים מברכים ברכה אחת לשניהם (וערוך השלחן אמ"א). רבי כלפון ע"ה (ברית כהונה או"ח מערכת ז' אות ה') כתוב בשם מרן השלחן ערוך (סימן רכ"ז ס"א): זיקים כעין כוכב יורה כחץ וכו', ועל הברקים ועל הרעמים וכו', על כל אחד מאלו אומר "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם עושה מעשה בראשית", ואם ירצה יאמר "שכחו וגבורתו מלא עולם". וסיים מרן ר' כלפון זצ"ל: ומנהגנו פה לברך ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם שכחו וגבורתו מלא עולם.¹⁰ זה מה שכתב שם. והכוונה שלו לברך "שכחו וגבורתו מלא עולם" על שניהם, כי באר היטב (שם סק"א) כתב שזה מתאים רק לרעם, והמשנה ברורה (שער הציון אות ז') דחה את דבריו בזה. בסוף הספר "ברית כהונה" במילואים (הערה 14) כתבתי שם: פירוש, בין על הרעם בין על הברק, כפשט דברי מרן. ודלא כמו שכתב הרב באר היטב, דלא שייך לומר על ברקים שכחו וגבורתו מלא עולם, וכבר השיגו המשנה ברורה בשער הציון. ואח"כ הוספתי בגליון שם: והוא מפורש במשנה (ברכות דף ג"ד ע"א) ובגמרא שם (דף ג"ט ע"א), ובהרי"ף שם (דף מג"ג ע"ב מדפי הרי"ף), דאי בעי אמר על הברקים והרעמים ברוך שכחו או ברוך עושה מעשה בראשית. וכ"ה בטור ובית יוסף ובשלחן ערוך. וכ"פ בילקוט יוסף בשם מר אביו שיברך ברכה אחת על שניהם, שהרב ערוך השלחן כתב שהנהגים לברך על הרעם שכחו וגבורתו מלא עולם ועל הברק עושה מעשה בראשית, מכניסים עצמם בספק ברכה לבטלה לרוב הפוסקים. וא"כ משמע שמברכים ברכה אחת לשניהם.

ההלכה למעשה בזה

ו. לכן אדם שיראה את הברק, יכול לברך "שכחו וגבורתו מלא עולם", ולפעמים תוך כדי הברכה שומעים את הרעם. ואם תרצה לחשוש אולי יעבור זמן תוך כדי דיבור עד שיבוא הרעם, אפשר להמתין עד הרעם ולברך "שכחו וגבורתו מלא עולם" וזו הנהגת הרב. אבל זה שגוען וטירוף. החכם הזה רבי יוסף יצחק נכלא שבע פעמים בבית סוהר ברוסיה, ופעם האחרונה כמעט דנו אותו למוות, בגלל שיה מפני תורה ועושה דברים טובים לעם ישראל, וכי לא מגיע לו לזכור אותו! חוצפה שכזאת. המריבה והשנאה בין החרדים - אסורה. ומי שהולך ככה מחריב את העולם. אנחנו צריכים להתאחד, שכל אחד יחפש את הטוב בחבירו ולא את הרע, ואם יש מלה לא נכונה לא קרה כלום, אבל צריך להיות אהבה, כי אם שנא אחד את השני, איך נבוא מחר לחילונים ונאמר להם שישמרו את השבת? הרי הם יאמרו לנו: אתם משוגעים אוכלים אחד את השני ואיך אנחנו נשמור שבת?! צריך להבין את זה.

9. בילדותי היה לנו שיר כזה: "ברק ורעם ורוח ים, קירבו עבים זה לזה, ובעוז וסער על גיא זה, ועל כל תלם בשדה, ירדו מים משמים, היורה". אמנם זה היה כשהייתי ילד בגיל שבע-שמונה, אבל המלים בחרוזים ואני זוכר אותם, כי יש לי בעיה בחרוזים מה אני אעשה!...

10. והמשיר שם: והגם שכתב כף החיים (שם אות א') שמנהג העולם לברך בלי שם ומלכות, אגן בדין, ומעשים בכל יום לברך בשם ומלכות, ואין לומר בזה ספק ברכות להקל. ועוד שהיה המנהג הוא הכלפה, ומה שנהג לא לברך אינה ראייה. ולכן מברכים בשם ומלכות. (וע"ע בעלון הקודם אותיות ט"ז ו"ט)

מלא עולם" על שניהם (שכיון ששניהם נוצרים ונעשים ברגע אחד כידוע, יברך על מה ששומע אחרון ויכוין על שניהם). אמנם מי שירצה יכול לברך "שכחו וגבורתו" פעמיים, אבל הרב לא אומר ככה, אלא שהמנהג לברך "שכחו וגבורתו" מלא עולם על שניהם.

ראיתי זיתים בירושלים ואפילו ששה אינם כביצה

ז. דיברנו גם על שיעור כזית. העולם יודעים שכזית זה חצי ביצה, אבל יש הרבה מה לדבר בנושא הזה. מקרוב הביאו לי דפים שנדפסו בקובץ המועדים של "מוריה" (ח"א עמ' ס"ה שנת תשס"ה. אפשר להוציא אותם מתכנת "אוצר החכמה"), והעורך מביא שם כתבי יד של פסקי רבותינו שבאשכנז בדור הסמוך לגזירות ק"ט¹¹, זאת אומרת בתקופה שעדיין נחשבים ראשונים שם¹². הוא מביא מה שכתב המרדכי (פסחים קט"ו ע"א): כורכן בבת אחת ואוכלן, פירוש כזית מצה חרוסת ומרור, ושיעור כזית חצי ביצה. והחכם שלא ידוע שמו כותב: וקשיא היאך מחזיק בית הבליעה כ"כ, הא אמרן (עי' כריתות י"ד ע"א) שיעור בית הבליעה כביצה. ואם שיעור כזית חצי ביצה, איך אפשר לאכול שני כזיתים של מצה ומרור, וחרוסת. ויש לומר שאוכל מרוסק מחזיק יותר מכביצה. ולי הכותב אינו קשה, כי ראיתי זיתים בארץ ישראל בירושלים, אפילו ששה אינם גדולים כביצה. (זה מכתב יד ה"ש, ראשי תיבות היכל שלמה). והנה החכם האשכנזי הזה כותב שאמנם אולם באשכנז אין זיתים ואמרו להם שזה חצי ביצה, אבל הוא היה פעם בירושלים וראה שאפילו ששה זיתים אינם מגיעים לגודל כביצה. זו עדות שאין כמותה. וזה חוץ ממה שכתב ראב"ה (ברכות סימן ק"ז): וכל היכא שצריך כזית צריך שיהיה מאכל בהרווחה. לפי שאין אנו בקיאים בשיעור זית, כדי שלא תהיה ברכה לבטלה. והנה הוא כותב מפורש שאנחנו לא בקיאים בשיעור הזה. וכי יש דבר יותר מזה!?

זיתים בל ידעום

ח. עוד הוכחה לזה, התוספות (עירובין י"ח ע"ב בד"ה מרורין, ופסחים ל"ו ע"א בד"ה מה) כותבים שדברי הגמרא (עירובין שם) שהזית מר, לא הכוונה על הפרי כי הוא מתוק, אלא על העץ של הזית. ומישהו אמר לי קושיא יפה מאד, וכי רק העץ של הזית מר ושאר העצים מתוקים?! מסתמא כל העצים מרים (מי שרוצה ינסה). הרי גם עץ תפוז וכדו' הוא לא מתוק, ומה החידוש בזה?! אלא פשט הגמרא שהזית מר כפשוטו. למה התוספות חשבו שהזית מתוק? מצאתי לי הסבר יפה לזה. פעם (בשנת תשכ"ב) היה לנו מורה לעברית אצל הרב פינסון, וקראו לו מאיר מימון (בנו של הרב שמעון מימון שהיה רב ראשי בגאבס)¹³, ומידי פעם הייתי מסתכל במחברות שלו, וראיתי שהוא כותב שם: מה ההבדל בין פרי לירק? הפרי נאכל כמות שהוא, והירק נאכל רק ע"י בישול או כבישה. וא"כ הזית שזה פרי משמע שנאכל כמות שהוא, ולכן צריך לומר שהוא מתוק. וא"כ התוספות לא ראו את הזיתים וחשבו שהם מתוקים¹⁴. והנה החכם הזה כותב כאן: אני הייתי בירושלים בארץ ישראל, וראיתי זיתים שששה מהם עוד לא מגיעים לכביצה. מישהו אמר לי שלעולם התוספות הכירו זיתים, אבל בעיה שלא היו יודעים אם השיעור "כזית" גדול או קטן. אבל אם יש בעיה כזאת, אז כשאמר שהזית זה חצי ביצה הרי לא יודעים אם זה כביצה גדולה או קטנה,

11. מה הגזירות האלה? זו גזירת "הרועים המצורעים" ימ"ש זכרם, שבשנת ק"ט (לפי מספר הגנים שנת 1349) היתה מגיפה בנוצרים באירופה, ושליש מבני האדם נספו שם, ואילו חלק גדול מהיהודים נשארו בחיים, כי יש לנו נטילת ידים לפני הסעודה וכללים של טהרה ואוכלי טהרה וכדו'. הגויים לא היו מבינים את זה, ואמרו שהיהודים הרעילו את הבהמות. אמרו להם: הרי היהודים בעצמם שותים מהבהמות האלה, ואמרו שהם עשו ברית עם השטן שלא זיק אתם, "כרתו ברית את מות עם שאול עשה חוזה" (עי"פ ישעיה כ"ח ט"ו). לכן הם התנפלו והרגו ביהודים רח"ל. וקוראים לזה "המגיפה השחורה".

12. אחרי השנה של הגזירה הזאת נסתיימה תקופת הראשונים אצל האשכנזים, ולכן תרומת הדשן ומנה"ל וכו' לא נחשבים "ראשונים". אבל בספר עדוין נשאהר הסמכות של הראשונים, עד ימי גירוש ספרד בשנת רנ"ב. (ועיין בחוברת אור תורה סיון תשס"ט סוף סימן ק"ג).

13. הוא היה מורה מדופלם, ואביו היה מתפאר בו ואומר "הבן שלי מורה עם תעודה". אביו היה עורך כתובות ברשיון הממשלה, ולא כל אחד היה יכול לעשות את זה. לכן הם היו כותבים וחותמים על כתובה כמה ימים לפני החתונה. אמנם הייתה לי קושיא על זה, אבל מצאתי תירוץ וכתבתי את זה (עיין ב"ש"ת בית נאמן ח"א תאה"ע סימן ג' אות כ"ו, ובעלון מס' 137 אות ד').

14. אבל רש"י הכיר את הזיתים. ולכן הוא כותב שהזית מר וצריכים לפצוץ אותו בסלע כדי להפיק את המריחות שלו (שבת נ' ע"ב בד"ה לפצוע). והוא לא מדבר על העץ אלא על הפרי ממש, כי הוא הכיר את הזיתים. איך יכול להיות שהתוספות לא הכירו ורש"י הכיר את זה? שמעתי שבצרפת בדרום מגדלים זיתים ובצפון לא מגדלים זיתים (או הפוך), כי הזיתים עקשנים מה נעשה להם?! (צר-פת חלק "צר" ואין להם זיתים, וחלק "פת" אוכלים פת במלח וזיתים...). או שנאמר שגם רש"י לא הכיר את הזיתים, כי מסתמא היה גר באותה העיר של התוספות פחות או יותר, אבל קיבל את זה מרבובתי שקיבלו מאחד מארבעת השבויים שחלק מהם ירדו לאשכנז. וא"כ רש"י ידע את האמת.

ההלכה בזה

כא. אבל פעם חשבתי על זה, הרי הבן איש חי מדבר במקרה ששמע קדיש וקדושה, אבל אם זה היה בכל החזרה וכי יפסיד כל האמנים בגלל שהרז"ה אומר שצריך "הויה" אחת לשניהם? אי אפשר לעשות ככה. והרי רבנו תם סובר שדברי הגמרא (סוטה מ"ד ע"א) שמי ששח בין תפילה לתפילה חוזר מעורכי המלחמה וצריך לברך על של ראש, זה דוקא אם שח בדברים בטלים, אבל אם אמר דברי תורה או ענה אמן וקדושה זה בסדר גמור (עיין בבית יוסף סימן כ"ה), וא"כ אנחנו שמונים תפלין של רבנו תם נעשה כמו שסובר רבנו תם בזה. אמנם כתוב "והיה לאות על ידכה", אבל נסמוך על רבנו תם שזה דוקא אם שח שיחה בטילה. ומצאתי שהרב חיד"א (ברכי יוסף סוף סימן ל"א) דעתו ככה, שאם אדם הניח תפלין של רבנו תם ושמע קדיש וקדושה יענה על זה. ולכן אם אדם שומע ברכות החזרה למה שיפסיד אמנים! אמנם "ברוך הוא וברוך שמו" שלא כ"כ חובה (עיין בעלון מס' 126 אותיות י"ד-ט"ז), אולי לא צריך לענות על זה [ושוב הראוני שכן פסק בשו"ת יביע אומר ח"ג סוס"ג ג']. אבל גם אם ענה אין בזה כלום, כי "שח" פירושו שיחת דקלים ושיחת ילדים... וזה לא שיחה כי הוא עונה אמן. לכן אם אדם מניח תפלין של רבנו תם בחזרה, ושמע קדושה יענה על זה, או שמע ברכה יענה אמן, וכן על זו הדרך. (וע"ע בהערות מרן שליט"א על הבן איש חי שם). ה'יתברך יגאל אותנו בקרוב גאולה שלימה, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

כב. מי שברך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל השומעים דברי התורה, בין היושבים כאן, בין השומעים דרך הרדיו "קול ברמה", בין הרואים בלווי, ובין הקוראים אח"כ בעלון "בית נאמן"³¹. הקב"ה ימלא שכרם, ויתן להם כל טוב בעולם, בריאות איתנה ונחת מהילדים, אורך ימים ושנות חיים, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נדפס הרז"ה אלא רק הר"ן. ולכן מרן לא מזכיר את הרז"ה אלא רק הר"ן בשם הרז"ה, רבנו נסים בשם רבנו זרחיה הלוי. אבל המקור הוא מהרז"ה.
31. מי שירצה יקבל את הדברים, ומי שלא קיבל עוד יותר טוב... כי אני לא מחפש אף אחד שיקבל את זה, אבל אם הדברים נכונים תקבלו אותם.

אפשר לתאר אותה. הרב עמאר שליט"א היה איתי, ואמר לי שהתפלה היתה כ"כ מתוקה שכמעט ולא היה יכול להתפלל והפסיק ושתק באמצע, "כנועם שיח סוד שרפי קודש", רק השאלה אם יותר מתוק שרפי קודש שאומרים קדוש קדוש קדוש או התפלה של הרב עובדיה... (פעם אחת זכיתי להיות בתפלת שחרית שם). ומה שלמדתי אז שהיו מורידים התפלין דרש"י ומניחים דרבנו תם לפני "אשרי יושבי ביתך", בשלוה נפלאה שאי אפשר לתאר אותה. אבל היום כולם ממחרים לעבודה... ומי שחזן צריך למהר בתפלת העמידה, בשביל שיפסיק להוריד תפלין של רש"י ולהניח של רבנו תם לפני החזרה.³²

עניית קדיש וקדושה בין תש"י לתש"ר דר"ת

כ. מה הדין באדם שהוריד תפלין של רש"י (ומקפל אותם שלא ישארו ככה) ומניח תפלין דרבנו תם, ובינתיים בין תפלין של יד דר"ת לתפלין של ראש החזן התחיל בחזרה, האם יענה ברוך הוא וברוך שמו ואמן או לא? לכאורה תפלין דרבנו תם לא מברכים עליהם ומה אכפת לו לענות על זה?! אבל הבן איש חי (ש"א פרשת וירא אות כ"ו) כותב שלא יענה, כי יש עוד טעם שאסור להפסיק בין יד לשל ראש, שנאמר "והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך" (שמות י"ג ט"ז), ולא כתוב "והיו" לטוטפות בין עיניך, וא"כ צריך שתהיה "הויה" אחת לשניהם.³⁰

29. אגב, אחרי התפלה שם הרב קרא כמה הלכות מהרמב"ם (ולא קרא חק לישראל. אבל הוא היה קורא את זה, ואולי יותר מאוחר. עיין בחוברת אור תורה טבת תשנ"ו סימן מ"ז). הוא קרא בהלכות תלמוד תורה (פ"א ה"א): "לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש בתורה שבכתב, ושלש בתורה שבעל פה, ושלש יבין וישכיל אחרית דבר מראשיתו וכו' וענין זה נקרא תלמוד". והרב אמר שליש. פעם חכם אחד שאל אותי: למה בסידור התפלה כתוב "לְשָׁלִישׁ ולרביע לא שמענו", הרי צריך לומר שליש בשו"א, וכולם אומרים ככה היום. אמרתי לו: אם המלה הזאת היתה מופיעה בתנ"ך והיו לך הוכחות שזה הניקוד העיקרי, אין הכי נמי. אבל היא לא מופיעה בתנ"ך, ואני שומע שהרב עובדיה אומר שליש, והרי הוא למד שנים בישיבת פורת יוסף ואם היו רבותיו אומרים שליש גם הוא היה אומר ככה. לכן כנראה מקובל לומר שליש ולרביע. ואם נעשה הגהות בכל הסידורים כאן ושם אין לדבר סוף. למשל כולם אומרים רבי יוסי הגלילי, ולכאורה צריך לומר הגלילי אבל לפי מסורת הגימ"ל בקמץ. וכן "דיני ממונות", הרי ממון זה כמו "לשון", וכמו שאומרים רבנים לשונות א"כ צריך לומר ממונות, אבל מקובל לומר ממונות המ"ם בקמץ.

30. מאיפה הבן איש חי לקח את הטעם הזה? מהלבוש (סימן כ"ה אות ט'), ומאיפה הלבוש לקח אותו? מהר"ן בסוף מסכת ראש השנה (דף י"א ע"א מדפי הר"ן), ומאיפה הר"ן לקח אותו? מרבנו זרחיה הלוי הרז"ה (שם). למה לא מזכירים את הרז"ה? כי בזמנו עדיין לא

פינה זו בחסות
אפיקים
מחנכים סיוע טים

מיניבר נעם 1 המהודר לשבת - בלי שאלות!

שאלה:

מלפנת הרוכבים הצעירה
עורכת שבת אכאשונה בדיוגם החדשה.
אקראא שבת הם רואים
ששכחו אטבוא אג הסכינים,
ושאלגם האם חוגר אמתוך אלפונים
השבת במקף או אסור כמו הפופיה?

תשובות יש לשלוח למייל: israel@afikim-water.co.il או לפקס: 02-5807576
בין הפותרים נכונה תוגרל מכות קפה איכותית!

למחמרים:
מעקף ייחודי
ללא תשש
בור

הזוכה בפתרון התידה:

אלחנן נפתלי
ירושלים

תשובה
לשאלת בא

אסור לסחוט שיער רטוב בשבת כן כתב הב"י (סימן ש"ל). אבל מותר לנגנו במגבת אפילו בכח, והמחמיר לנגו בעדינות תבוא עליו ברכה. עיין למוה"ר זצ"ל בשו"ת תפלה למשה (ח"א סי' נ"ב) ובספרו מנוחת האבה (ח"ב עמוד תכ"א)

נעם
זורם ברגע אחד

בדקדק ואושר לשימוש ע"י בד"ץ מהדרין | כ-40 כוסות מים רותחים | בטיחותי במיוחד לילדים!

8510*

מבית
אפיקים
מחנכים סיוע טים

אולם תצוגה חדש! גבעת שאול 40 ירושלים

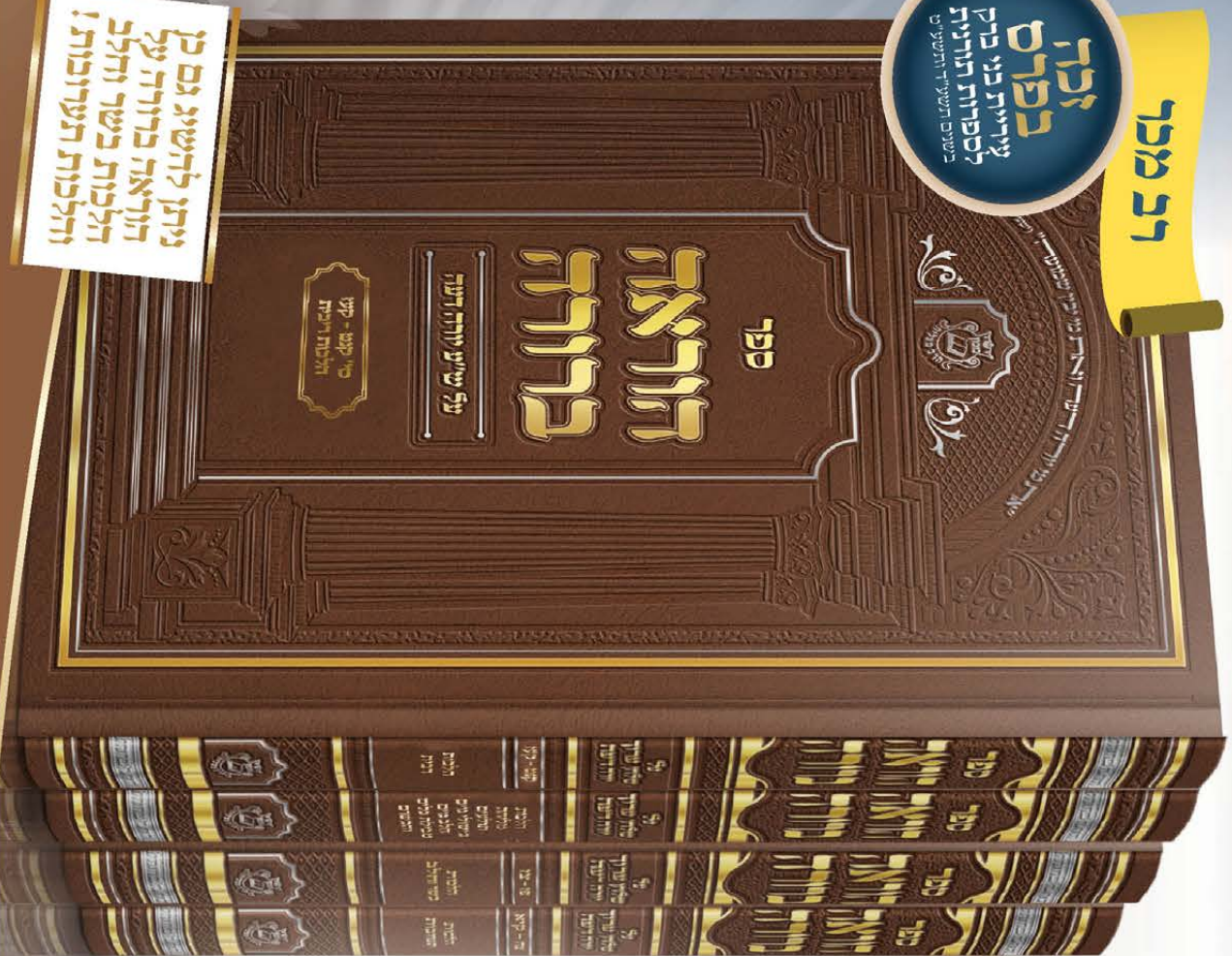

מראות קודש מהילולת מרן רבנו זצוק"ל בברכיה

לב מכר

זכה
בפרס
עריכת בני ברק
לספרות תורנית
בשנים העשירי והחמש עשר

ניתן להשיג גם בן
הוצאה ברורה על
הלכות בשר וחלב
והלכות תעודות!

מכון דרש מקרא
מפעל הוצאה ברורה

הזרעה ברורה

ספר

ביאור מקיף ויסודי לשלחן ערוך יורה דעה, עם
משא ומתן עיוני כדברי הנצרכים, ואסיפת
דינים (כולל שאלות אקטואליות), מתוך ספרי
מפרשי השלחן ערוך והאחרונים, תוספת ציוני
הדינים, חקרי הלכה, והערות בדברי הפוסקים.
זהכל במתכונת וכתבנית הספר "משנה ברורה".

חדש! הלכות מליחה ובישולי גוים
חדש! הלכות ריבית

נתיבות הרב יחזקאל חזקיהו | 08-9931543 | 02-5400902
ירושלים "בית האוצר העברי" | 02-6243536 | 03-6779438
בני ברק "תורה וחיים" | 03-6779438
תל אביב "בית יצחק" | 050-5304426 | 050-4128940
תפנית ראישה: ישיבת "כסא הדמים" רח' הרב עיזאל 26 | 050-4158565 | 03-6714821

עורך: הרה"ג ר' שמואל עידא שליט"א

תשובה ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 23

בין הפתורים נכונה יוגרל פרס (חובה לציין שם וכתובת)

אי בתמונה?

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של ספר ראש הישיבה שליט"א

לע"נ גאלה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

גליון 101

למען הספר

"כי אני ה' רפאך" - "ושבעים תמרים ויחנו שם"

מצא מה לעשות ופרסם את זה בעתון (וזה הגיע לרב בא-גד שליט"א, ופרסם את זה בפפרים שלו). וספר שקדם לכן הצפרנים שלו היו כחולות כי היה חסר לו דם, ואלו עקשו הצפרנים התחילו להאדים, והוא ביממה (ואולי אפילו שמונה עשרה), וראה עולם אחר לגמרי. אמר לעצמו: לא יכול להיות שדבר כזה לא כתוב בתורה, ופתח את החמש ומצא: **"כי אני ה' רפאך" - "ושבעים תמרים ויחנו שם"** (שמות פרק ט"ו פסוקים כ"ו-כ"ז), **הנה יש קשר בין התמרים לבין הרפואה**. חשב עוד ומצא ש"תמר" זה ראשי תבות "תרופת משה רבנו". ומצא עוד ש"תמר" זה גימטריא "מרפא סרטן", ופרסם גם את זה (ולא רק בתמרים אלא בכל שבעת המינים שנטמחה בהם ארץ ישראל, חטה ושעורה וקנן ותאנה ורמון וזית שמן ודבש, יש בהם רפואה). (גליון 50 אותיות ו' ח')

הגאון הצדיק רבי יצחק אלפיה זצ"ל

אמר לו: "אנחנו יוצאים בשבע, ואם לא הגעת זו בעיה שלך", אך הרב אמר שהוא בא בשמונה. ולמחרת הם באים לסוע בשבע והרפכת לא רוצה לזוז, מביאים טכנאים ושום דבר לא עוזר, הרפכת עושה להקעים ולא רוצה לזוז. וכשהגיע הרב עם הפמליא שלו בשעה שמונה, אמר לו: "יש פנצ'ר והרפכת לא נוסעת", אמר לו הרב: "עלשנו תסע". התחילו והנה הרפכת נוסעת, התפלאו ואמרו במורא: "זה אדם גדול". וכשהגיע למצרים הלך רבי יצחק והרבנים והתפללו בדמנהור בקברו של רבי יעקב במשך שלשה ימים ושלשה לילות, ובאותו זמן היה שם חשך והאפלה מחלטה, והנה בלינה השלישי פתאום הכל הוא, והגרמנים (ימ"ש) ברחו. וכשחזר, החיל קם לפניו ואמר לו: "ידעתי כי יש אלקים בישראל!" (על פי מלכים ב' פרק ה' פסוק ט"ו). את הספור הזה ספר **רבי מרדכי אליהו לבבא סאלי** עליהם השלום, והוא אמר לו: "אני רוצה לשמע את הספור מפעל הדבר", אז קראו לרבי יצחק אלפיה והוא ספר לו את הכל. (גליון 32 הערה 12).

הלכה נאמנה

לפי **הבן איש חי** (שנה ראשונה פרשת וירא אות כ"ח) כדאי לכסות תפלין של ראש, וזה על פי **רבנו הארי** (שער הכוונות ענין הציצית דרוש ה'ו) שאמר: "צריך לכסות תפלין של ראש". ואף על פי ש**מרן השלחן ערוך** (אורח חיים סימ"כ כ"ז סעיף י"א), כתב "טוב להיחתם גלויים", אבל כיון ש**מרן** אמר "טוב" והארי אמר "צריך", לכן מקסים את התפלין. וכן **אבא זצ"ל** אמר שהוא למד אצל רבו **מרן רבי חיותה זצ"ל**, וכן אבא למד את התלמידים שלו. (גליון 22 אות ט"ו, ראה שם עוד).

חידה

מה עיקר העגול או המרובע ואיזה ספר שונה בזה?

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי

תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 21 (חובה לציין שם וכתובת) נא לשלוח התשובות עד יום שישי ביערב

פתרונות מיליון קודים:

מתוך חידות: יתכן שירד מטר בלא מטר?
המים אין בהם מראה, טעם וריח וזה ראשי תיבות "מט"י.
הזוכה בספר עם הקדשה אישית

בכתב יד קדשו של רבנו מרן שליט"א: אברהם לבאי - אלעד

מתרון מי בתמונה: אבד"ק טענקא (ארה"ב) עם מרן רבנו ראש הישיבה שליט"א. זוכה: מיכאל תליו - מודיעין עילית

ידע תדע

א. בספר **מעשי ה'** (בן דורו של מרן) כתב: בארמם **"בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע"** (בפרשתנו, שמות פרק ט"ז פסוק ג'), לדעתי היו מתאזנים למאכל אחד שעד היום עושים אותו במצרים, והוא שעושים בקמח ומים כמו פרוורים, ונקרא "קוושקושו" (זה הפוספוס), ומושיבים את הפרורים על סיר הבשר, ומתבשלים מן האד העולה מן הבשר, ואין הפרורים האלה נוגעים בבשר רק קשורים בתוך מטלית או נתונים בתוך כלי נקוב (שקוורים) לו "כישפט" שהוא מלא נקבים, והכלי הנקוב נתון על פי סיר הבשר, ולכן אמרו **"בשבתנו על סיר הבשר"** כלומר בהושיבנו את הכלי על סיר הבשר, **"באכלנו לחם לשבע"**, כי אותו המאכל אינו זלפת בו את הפת כמו שאר המאכלים, כי הוא פת בעצמו וכמו לחם ממש. (עד כאן דברי הרב מעשי ה'). (גליון 50 אות י"ב, ובגליון הנוכחי הערה 28).

ב. כמה סוגות של אמנונה ובטחון בשיר **"חי אני"**, ומי שחבר אותו **ר' אשר מורחזי ז"ל** היתה לו נשמה מיוחדת. אמנם הוא נראה בן אדם פשוט ומגלח, אבל היה מאמין מכל הלב, והיה ירא שמים אמתי. "חי אני מגן ישראל". **מורנו הגאון רבי בוגיד סעדון זצ"ל** היה שומע את השיר הזה, וכל מתלהב ומבקש: "תחזור לי שוב על השיר הזה". מתי כתב אותו? בשעה שהאצים (ימ"ש) השמידו בעוונות כמה מיליונים, וכשהגיעו לנתנס, היו היהודים בורחים מהבתים שלא תפול עליהם פצצה, אבל מה יעשה? אז מצאו מקום שהגרמנים לא יזרקו פצצות וזה "בית הקברות". הלכו לשם, והיה המשורר רוכן על גבי קבר וכותב את השיר שלו. השיר הזה כלו אמנונה, והוא אומר שם: "שכחת גורל המן. הפיל פור וקבע זמן, להכרית עם לא אלמן, השמדתיו על יד ימיני, כלומר השמדתו את המן ואשמיד גם את היטלר (ימ"ש)". (גליון 103 אות א' וגליון 51 הערה 1).